

2

מעבר

החסיד שתמיד נצח
ר' זושא פרטיץ

קומיקס מרתק ועוצר נשימה

לקחי

האוויר

סדרת
גבורה
יהודית

הוצאת איכות
אורות

סדרת גבורה יהודית
מעבר לקווי האויב/2
מסת"ב: 770389600051

© כל הזכויות שמורות
נדפס בסין ה'תשפ"ב • 2022

אין להעתיק ספר זה או חלקים מתוכו,
בלי הסכמה בכתב מהמוציא

כתיבה: אביטל הלפרין

איורים: דב בער כהן

צביעה: ב. יוסף

עטיפה: דב בער כהן, *y.w. graphicdesign*

ניקוד ועריכה לשונית: מ. קופילוביץ

פֶּתַח דָּבָר

ר' זושא וילימובסקי, הפרטיזן של הרבי, היה חסיד ועסקן חב"די שפעל רבות בשליחות הרבי. הוא השתתף בהקמת מוסדות חינוך בארץ ישראל, פעל לקרוב רחוקים ולהפצת יהדות והיה הראשון להושיט יד לכל יהודי או ארגון שניזקקו לעזרה.

בבחרותו, נמלט ר' זושא מידי הנאצים והצטרף לקבוצת הפרטיזנים של בלסקי. בתחלת הספר נגלה מה קרה בעקבות מתקפת הגרמנים על היער שבו הסתתרו הפרטיזנים וכיצד הגיעה ההצלה הנסית בעמקי הבצות של רוסיה. נלוי את ר' זושא ממלמל פרקי תהלים כשהוא קושר את עצמו לחבריו בנסיון להגן עליהם ונחזה בשמירת השבת במסירות נפש בתחנת רכבת אי נם ובהשאחה הפרטית שמלואה אותו על כל צעד ועל כל גל בהפלגה המסכנת לארץ ישראל.

גם בארץ נגלה שר' זושא לא מפסיק להלחם, הפעם על חייהם הרחוקים של העולים החדשים והמשפחות היהודיות. ישיבה לבחורים, רשת בתי ספר, ישוב חדש - שום משימה אינה גדולה מדי עבור הפרטיזן, ושום יהודי אינו פשוט מדי מכדי שיתחס אליו ברצינות ובחביבות.

נקרא גם על רציתו, הרבנית פיאה פוקער, שאלתה תושיה מדהימה והצילה את אביה מידי פורעים רומנים, ועל הבית שהקימו יחד - בית של יראת שמים, שמחה ונתינה. הספור שלהם, חסידים שמסורים לקיום הוראות הרבי ללא פשרות, משמש דגמה וסמל לכלנו, כי כל אחד מאתנו יכול להיות טוב קצת יותר, להתאמץ עוד מצט, להלחם על משהו נוסף ולא לוותר. כל אחד יכול להיות פרטיזן קטן.

קריאה מהנה ומוצילה,
הוצאת אורות.

תקציר מסוף כרך א':

יַעַר נְאֻלִיבּוֹקִי הוּא יַעַר עָצוּם בְּגֵדְלוֹ
שְׁנֵמְצָא בְּצִפּוֹן מַעַרְב רוֹסְיָה הַלְבָנָה.
בְּזִמָּן מְלַחֶמֶת הָעוֹלָם הַשְּׁנֵיָה, הִסְתַּתְּרוּ בּוֹ
עֲשָׂרוֹת אֲלֵפֵי פְּרִטְיוֹזְנִים מִפְּנֵי הַנְּאֻצִים.
בְּקִיץ תש"ג הִתְרַחֵשׁ 'מִבְּצַע הַרְמָן':
פְּלָגוֹת חֵילִים אֶרְמֵנִיִּים תִּקְפוּ אֶת הַיַּעַר
מִכָּל צִדְדֵי, הַפְּצִיזוּ אוֹתוֹ מִמְטוֹסִים וְיָרוּ
בְּפְּרִטְיוֹזְנִים לְלֹא רַחֵם. בֵּין הַמְּתַקְפִים הָיוּ
גַם אֲנִשֵׁי קְבוּצַת בֵּלְסֶקִי, וּבָהֶם ר' זֹנְשָׂא.

עזבו הכל
ותכרחו!!

רוצו
לשם!

בואו
וצטרפו לפרטיזנים
אחרים!

לא,
לשם!

אין לאן לגרם, הם
מקיפים אותנו!

אחים יקרים, תרגעו! ה'
אתנו כל הזמן והוא שומר
עלינו גם עכשיו!

אני לא מכין מאיפה
אתה שואב את הכחות
שלה, בחור, אכל תגיד לי
אתה: מה ועשה עכשיו?
אנחנו בסכנת חיים!

בא, אני
אעזר לך...
קדימה!

עזרי מעם ה'...

אתה בטוח בזה, נכון?

לגמרי.

בזמן שאנחנו אומרים פרק תהלים, המפקד שלנו טובה מדבר עם מיכאל וה' יעזר להם לעזר לנו.

קבוצת בלסקי מהרה להתארגן ולהמלט אל הבצה שבצמק היער.

ועשה בדבריו וה' יהיה בעזרתו. קדימה, חברים! רק אם נשאר יחד נוכל לשרוד. בנרותים אל האי שבבצרה!

לפני המלחמה עבדתי כמודד יערות ואני זוכר היטב את האי הזה. הוא שוכן באמצע בצה גדולה בין הצצים, כשנים צער קילומטרים מכאן. הגרמנים מתרכזים בשולי היער, הם בטוחים שאלנו בסביבה הקרובה. הם לא יחדרו צמק יותר.

הגענו! תקשרו אל עצמכם את הצייד, תרימו את הנושק כדי שלא ירטב, ילדים - על הכתפיים! אנחנו ננסים לבצרה!

לא יודע, זה נשמע לי מפחיד מדי... בצרה זה לא מים טובצוניים?

סתכנו כל מה שיש לנו, פלומר קצת לחם וקמח, קטניות...

מפחיד יותר למות מדור גרמני...

או מרעב. יש לכם משהו לאכל?

אחריהם! הם
גרחו לשם, לכאן
הבצה!

תיד, תגוס
תידו

גורר...

...ותרים אותי על
הפתים שלכו אני לא
רוצה להרטיב, צחצחתי
גדייק את הוצלים.

אמא'לה,
המים קרים!

מה השבת, שוחממו
אותם קדם בשבילך?
קדימה, תגוס פנימה...

הפרטזים הצליחו להמלט מהגרמנים. הם לא הלכו
מרחק רב אך הדרך ארכה שעות בגלל הכיץ הטובעני!

מצאנו רצועת
אדמה יבשה
קדימה, כלם לעלות
ונגל לנוח קצת...

אני לא מרגיש
את האצבעות
שליו!

לא וצלים להשיג
אותם, הם נגר צמק
גפנים.

אתה יודע
מה מחזיק אותי
בתיים? האמונה
שלה.

כלם הגיעו בשלום?
איש לא חסר?

ברוך ה', כלנו
כאן, בריאים
ושלמים!

לכו לנוח קצת,
חברים, ותשמרו על השקט. יתכן
שהגרמנים צדו קרובים. מיכאל
יאני נסיר בסביבה.

תעוררו את מי
שנוחר. כל השאָר,
לכו ליטון קדימה
מיכאל, זזו.

מגסיוני בשורות הפרטיזנים
אני יכול להעיד כוודאות
שחלק מהחברה פה נותרים
בקולו קולות...

יש לי בצייה, המפקד.
אני לא בטוח שכלם פה יוכלו
לשמר על השקט.

הנה היהודים!
תפסו אותם!

אנשי קבוצת בלסקי פנו לנמנם מעט, ציפים,
רגלים ומרדים מפני הבאות... לפתע...

הי, תזהרו!
הם סביבנו
ממש!

הגרמנים קרוכים
מאוד. קדימה,
לברח! רוצו אל תוך
הבצעה!

אלקים, אי
אפשר יותר, אין לנו
כח יותר!

המים קרים
וטובצניים, אצטנו
אבודים! מה יהיה?

אנשי קבוצת בלסקי המשיכו בדרךם בתוך הבצעה הטובצנית. הגרמנים
נואשו מלרדף אחריהם אבל המשיכו לירות כדורים ופגזים.

תוציאו את החבלים שלכם,
וקטרו את עצמנו זה אל זה כדי
שאיט לא יטבע.

טוביה, אנונו לא מסגלים לצעד
עוד. יש פה נשים וילדים וכלנו
מותשים. בכל רגע מיושהו נוסף
שוקע בתוך הבץ...

במשך שבוע שלם צעדה קבוצת בלסקי בתוך המים.

צקשו אנונו
קטורים גם לה'
גם זה לזה!

בסופו של דבר, הצליחו להגיע אל האי קרסניה גורקה שבמרדז הבצה.

הצלתנו הגענו
ליבשה!

ה' לא עוזב
אותנו לרגע. אנונו
ונצח אותם!

בכל פעם שהגיעו לאפיסת כוחות, היו האנשים
קושרים את עצמם לצצים ומנמנמים מעט.